

شنبه 3 فروردین 1392 - 11 جمادی الاول 1434 - 23 مارس 2013

درگذشت «ابن مقسم» محدث و نحوی بغدادی در سال 354 هجری قمری ...

درگذشت « ابن مقسم» محدث و نحوی بغدادی در سال 354 هجری قمری

« ابن مقسم» محدث و نحوی بغدادی در سال 354 هجری قمری در گذشت. او در بغداد به دنیا آمد و از علمای بزرگ این شهر چون عباس رازی و ثعلب قرائت و ادب را آموخت. خطیب بغدادی او را یکی از آگاه ترین مردم به مکتب نحو کوفی و داناترین ایشان به قرائت معرفی کرده اند. نیز در سیر او را شیخ القراء خوانده است. گفته های این بزرگان و علماء ابن مقسم و تألیفات وی را منابعی موثق برای آیندگان بشمار آورده اند. و نحو دارد اما بیش از همه به علوم قرآنی پرداخته است. او معتقد بود قرآن و نماز باید با دقت بسیار قرائت شود. « کتب الانوار فی تفهیم احتیاج القرائت؛ والمدخل الی علم الشعر» از آثار این محدث و نحوی بغدادی بشمار می روند.

درگذشت « محمد بن عبدالله بن بهلول» از مشاهیر محدثان امامیه در سال 387 هجری قمری

« محمد بن عبدالله بن بهلول» از مشاهیر محدثان امامیه در سال 387 هجری قمری دیده از جهان فرو بست. کنیه او که از اهالی کوفه بود شهرتش شیبانی بود. وی برای استماع حدیث سفرهای بسیار نمود و همواره سعی می کرد تا در نقل حدیث از لغزش و اشتباه مبرا باشد. اما سران حدیث شد به همین سبب اکثر علمای رجال مورد ظن قرار گرفت و روایات او با تردید بیان می شد. در تاریخ بغداد نیز نقل شده است که محمد به بغداد رفت و از محمد بن جریر طبری و گروهی از اهالی مصر و شام روایت کرد از این رو « کثیر التخلیط» نام گرفت.

تأسیس حوزه علمیه قم به توسط مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی

حوزه علمیه قم که تأسیس آن به صورت امروزی، به دست توانای عالم ربانی مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی صورت گرفت. ایشان هم فکر و مکتب آن روز عالم تشیع را پیرامون شمع وجود خویش گرد آوردند و شهر قم را مرکز اندیشه های اسلامی در سراسر ایران نمودند. در دهه این نهاد به صورت سرنوشت سازترین و نیرومندترین نهادفکری و علمی کشور ایران و جهان اسلام تجلی کرده است. و در واقع حوزه علمیه مهاجرت حضرت آیت الله حائری جان تازه ای گرفت و دوران حیات پرشکوه خود را آغاز کرد.

زندگی نامه آیت الله حائری یزدی :

آیت الله حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، فرزند محمد جعفر در سال 1276 هـ ق در قریه مهرجرد واقع در ده فرسخی شهر یزد تولد یافت.

او در شش سالگی پدر را از دست داد و تحت سرپرستی مادرش قرار گرفت.

در همان زمان در سفری که شوهر خاله ایشان (مرحوم میر ابو جعفر) که ساکن اردکان بود به مهرجرد کرد، دریافت که عبدالکریم از استعداد فوژ برخوردار است، بنابراین برای اینکه استعداد وی در ده ضایع نشود ایشان را با خود به اردکان برد .

دوره تحصیل آیت الله حائری با فراگیری ادبیات در اردکان آغاز شد و سپس در یزد ادامه یافت. پس از پایان دوره ادبیات راهی عراق شد و به کربلا

از اساتید ایشان در اردکان آقای مجد العلمای اردکانی و در یزد آقایان حاج میرزا سید حسین وامق و سید یحیی مجتهد بوده اند .

ادامه تحصیل وی در کربلا در زمان آقای فاضل اردکانی بود، وی در آنجا لمعه و قوانین را به اتمام رسانید و سپس به توصیه آقای فاضل اردکان رفت.

در سامرا فقه و اصول و دیگر علوم را فرا گرفت. از اساتید ایشان در سامرا آقایان : میرزای بزرگ شیرازی، مرحوم آقا شیخ فضل الله نوری و آقای فشارکی اصفهانی بوده اند .

پس از درگذشت مرحوم میرزای و پس از مهاجرت آیت الله فشارکی به نجف، آیت الله حائری نیز به نجف مهاجرت کرد و در آنجا همواره ملازم سید محمد فشارکی بود و از محضر ایشان استفاده برد .

آیت الله حائری همچنین در جلسات درس آیت الله آخوند ملا محمد کاظم خراسانی نیز شرکت می کرد و از محضر ایشان بهره مند می شد. این حدود 37 سال اقامت در کربلا، سامره و نجف به دعوت یکی از فرزندان حاج آقا محسن اراکی در سال 1332 به اراک آمد و در آنجا نزدیک هشت تربیت طلاب و تشکیل حوزه مشغول شد .

پس از دوران به سال 1340 قمری مطابق با سوم فروردین 1301 شمسی، آن بزرگوار به قصد زیارت حضرت معصومه علیها السلام به سوی قم در همین سفر بود که مرحله تازه ای در زندگی آن بزرگمرد و نیز، فصل جدیدی در تاریخ پرشکوه قم و حوزه علمیه قم آن، آغاز شد . والایی شاعن و تعالی مقام روحانی آیت الله حائری، در آن زمان چنان بود که پیش از رسیدن وی به قم، خبر حرکتش، با شور و شوق دهان به دهان سریعتر از خود آن مرحوم، به شهر قم و اهالی آن رسید .

از این رو، با تشویق و ترغیب گروهی از علما و فضلاء قم، که با شاعن و مقام علمی و روحانی او آشنا بودند، و شوق دیدار و آرزوی معاشرت و استفاده از محضر وی را داشتند، مردم قم، گروه گروه به استقبال ایشان شتافتند .

در آن استقبال پرشکوه علاوه بر اکثر علمای قم، مرحوم بافقی که خود از پاکمردان راه خدا و راهسپار طریق و دانش بود، حضور داشت و هم او بود همه اشتیاق نشان می داد و مردم را تشویق و ترغیب می کرد که دست از دامن آیت الله بردارند و خواستار اقامت دائمی اش در قم شوند .

گروه استقبال کنندگان، تا امامزاده جمال، در 4 کیلومتری شهر قم به اراک، پیش رفتند و پس از رسیدن آیت الله و همراهانش به گرمی از او استقبال کردند. ساعتی به توقف و استراحتش فرا خواندند و در همان یک ساعت توقف و استراحت سخن دل را بر زبان راندند و زمزمه تمنای اقامت در آن شهر و تشکیل حوزه علمیه ای برای طالبان دین و دانش را آغاز کردند .

آنگاه آیت الله حائری با تجلیل و تکریم فراوان، در میان گروه مستقبلیین، که همچون نگین انگشتی در میانش گرفته بودند به سوی قم حرکت کردند. مرحوم آیت الله شیخ مهدی پایین شهری اقامت گزید .

در نوروز آن سال، که مقارن با اواخر ماه رجب المبارک سال 1340 قمری بود، نه تنها بسیاری از مردم شهرهای مختلف ایران، بلکه گروهی از علمای دین و دانش و تقوی نیز برای گذراندن تحویل سال تا در جوار مرقد حضرت معصومه علیها السلام در قم گرد آمده بودند. این گروه همراه و فضلاء و علمای دینی این شهر مقدس، به حضور آیت الله شتافتند و به اصرار و الحاح تقاضای خود را، مبنی بر اقامت دائمی در قم و تشکیل حوزه علمیه در آن شهر، با وی در میان نهادند. در کوتاه مدتی، این موضوع، نقل محافل دینی و مجالس مذهبی شد و حتی وعاظ و گویندگان، بر مردم را بیش از پیش تشویق و ترغیب می کردند که به زیارت حضرت آیت الله بشتابند، دست از دامنش بردارند تا از وی قول قبول تقاضای خود

در کتاب شرح حال و بیوگرافی آمده است که در این مورد، بیش از همه مرحوم حاج شیخ محمد تقی بافقی اصرار و پافشاری داشت، زیرا که و اشرف، با آیت الله سابقه معرفت و آشنایی داشت، زیرا که وی، از نجف اشرف، با آیت الله سابقه معرفت و آشنایی داشت و به مراتب علم و فضیلت و اجتهاد وی کاملاً آگاه بود و دریغ می دانست که این منبع فیض و منشاء دانش و تقوی، مکتب درس و محضر علم آموزی خود را، در جوار مرقد دانش و تقوی، مکتب درس و محضر علم آموزی خود را، در جوار مرقد مطهر حضرت معصومه علیها السلام برپای ندارد و شیفتگان علم را از سرچشمه دانش و اخلاق و فضایل خود سیراب نسازد .

سرانجام علاقه وافری که روحانیت قم و مردم شهر و مسافران نوروزی آن سال نسبت به اقامت دائمی حضرت آیت الله حائری ابراز می داشتند، حال تردید درآورد تا اینکه فرمودند، استخاره خواهیم کرد که آیا صلاح است در قم مانده و به فضلا و محصلین حوزه اراک که انتظار بازگشت دارند، به قم بیایند؟

مرحوم آیت الله با اینکه کمتر به قرآن مجید تفاعل می زدند و استخاره می نمودند صبحگاهی که به حرم مطهر مشرف شده بودند استخاره کردند. سوره مبارکه یوسف آمده.

اذهبوا بقیمصی هذا فالقوه علی وجه ابی یاءت بصیرا و اءتونی باهلکم اجمعین و اول جمله ای که در اول صفحه قرآن بود ذیل آیه و اءتونی باهلکم بود .

پس با عزمی راسخ و قلبی مطمئن بنا را بر توقف گذاردند .

بدین گونه بود که حضرت آیت الله حائری یزدی در اوج تعالی اندیشه های اسلامی و انسانی خویش شهر قم را اقامتگاه خود ساختند و حوزه جان دیگر و حیاتی دیگر بخشیدند .

زهد و ساده زیستی آیت الله حائری :

آیت الله در زندگی خود خیلی قناعت داشت. در خانه او که مرجع تقلید و رییس حوزه علمیه بود مصرف مواد غذایی بسیار محدود بود. خانواده برای تهیه ناهار، تنها یک چارک گوشت مصرف می کردند. آیت الله حائری شخصا تنها یک نوبت صبح و یک نوبت اول شب صرف می کرد. هنگامی که در مدرسه فیضیه روزه بود بعد از روزه چهار عدد تخم مرغ آب پز را با یک عدد نان به ایوان می آوردند. از آن چهار عدد تخم مرغ پسرش آقا مهدی و یکی را به بچه خادمش می داد و دو تخم مرغ باقیمانده را به عنوان شام، صرف می نمود. ایشان هیچ گاه لباس از پارچه پوشید. در تابستان پیراهن، شلوار و قبای ایشان همه از کرباس بود. در زمستان نیز لباسش را از پارچه ایران به نام برک تهیه می کرد و پارچه های آقازاده های ایشان حاج آقا مرتضی و آقا مهدی از پارچه های کازرونی اصفهان بود. آیت الله حائری همواره می گفتند که ایرانی باید پارچه ایرانی تمام فرشهای منزل ایشان از گلیمهای بافت خراسان بود. فقط یک قالیچه کوچک وجود داشت که آقا زیر خود می انداختند و روی آن می نشستند

حاج شیخ عبد الکریم هیچ عنایتی به آقایی و ریاست نداشت. تمام توجهش به خدا بود. حضرت امام قدس ره، که از شاگردان نامدار آیت الله نزدیک شاهد زندگی آن مرحوم بوده اند در ضمن سخنرانی معروف فیضیه شان در سال 1342 در مقام رد تهمت که از طرف دربار به روحانیت چنین فرمودند :

آنهایی که هزار میلیونشان یک قلم است، مفت خور نیستند؟ اما مایی که مرحوم حاج شیخ عبد الکریم مان وقتی که فوت شدند آقازاده های همان شب شام نداشتند ما مفت خوریم ؟ آثار عمرانی و خدماتی آیت الله حائری

بغیر از تاسیس رسمی حوزه قم که به خواست پروردگار توانا تا ظهور وجود شریف حضرت ولی عصر (عج) باقی و پایدار خواهد بود، برجسته ترین حضرت آیت الله العظمی حائری یزدی که در کتب و رسایل گوناگون آمده است به شرح زیر می باشد :

- 1- تاسیس اولین بیمارستان در قم، در محل مسجد اعظم فعلی که در عین حال دارالاطعام و دارالمساکین نیز بوده است و سید الاطباء کهگی در آن می کرده است.

- 2- تاسیس بیمارستان سهامیه قم. به واسطه کسب کمک مالی از برخی افراد خیر از جمله سهام الدوله.

- 3- تاسیس بیمارستان فاطمیه قم از طریق کمکهای برخی از رجال خیر .

- 4- تعمیر و بازسازی مدرسه دارالشفاء .

- 5- تعمیر مدرسه فیضیه و احداث دوم آن با کسب کمک از تجار و علمای تهران از جمله آیت الله سید ابوالحسن طالقانی پدر مرحوم آیت الله طالقانی انجام گرفت.

- 6- تاسیس کتابخانه مدرسه فیضیه.

- 7- ساختن غسالخانه برای قم.

- 8- احداث قبرستان بزرگ در بیرون شهر به نام قبرستان نو که اکنون با توسعه شهر، در وسط آن واقع شده است.

- 9- ایجاد دارالایتام در قم.

- 10- بنای سیل بند و سد رودخانه قم از طریق جمع آوری اعانه های مردمی.

- 11- احداث واحدهای مسکونی برای سیل زدگان قم در محله مبارک آباد قم.

آثار علمی آیت الله حائری :

- 1- کتاب الصلاة : فقه و استدلالی و اجتهادی در زمینه مباحث نماز .

- 2- درالفوائد: این کتاب در دو جلد چندین بار چاپ شده که دررلاصول نیز نامیده می شود و در بردارنده خلاصه گویایی از دانش اصول فقه است.

3- تقریرات فشارکی : يك دوره گزارش درسهای استادش سيد محمد فشارکی در علم اصول است.

4- النکاح : در فقه استدلالی که به چاپ نرسیده است.

5- کتاب المواريث : که به چاپ رسیده است.

6- مجمع الاحکام : به زبان فارسی و رساله علمیه آن مرحوم.

7- کتاب الرضاع : فقه استدلالی در باب احکام شیردادن بچه است.

تشکیل جامعه عرب به پیشنهاد ملک فاروق شاه مصر در سال 1945 میلادی

به پیشنهاد ملک فاروق شاه مصر وبا امضای پیمان میان دولتهای اردن، سوریه، عراق، عربستان سعودی، مصر و یمن، جامعه عرب در قاهره ت هدف از ایجاد این جامعه، حفظ تمامیت ارضی و استقلال کشورهای عضو و برقراری همکاری نزدیک سیاسی و اقتصادی و فرهنگی میان درسال 1979 میلادی مصر به سبب شرکت در پیمان کمپ دیوید از جامعه عرب خارج شد و مرکز این اتحادیه به کشور تونس منتقل شد.

درگذشت کلود مونه نقاش مشهورو پدرسبک امپرسیونیسم در سال 1926 میلادی

کلود مونه نقاش مشهورو پدرسبک امپرسیونیسم درگذشت. مونه زندگی سختی داشت و همیشه برای بهترکردن هنرش فعالیت و کوشش درابتدای کار از شهرت چندانی برخوردار نبود اما با مجموعه نقاشی نیلوفراهای آبی شهرت جهانی دست یافت.